

Zadania Kościoła

Ci, którzy są wierni aż do samego końca w biegu o nagrodę, powstaną w „pierwszym zmartwychwstaniu”, aby żyć i królować z Jezusem Chrystusem (Rzym. 8:16-17).

Wszyscy wierni Wieku Ewangelii będą wówczas połączeni w chwałę, aby w Tysiącleciu stanowić Boskie Królewskie Kapłaństwo, na czele którego będzie stał Chrystus.

Będą oni rządzić jako duchowe nasienie Abrahamowe, gdyż zostali rozwinięci i przeszli swoją ostateczną próbę wierności aż do śmierci (Obj. 2:10).

W Tysiącleciu będą sędziami i nauczycielami całej ludzkości, przekazując prawdy i zasady posłuszeństwa wobec woli Ojca.

Prawda obejmuje wszystko, co jest sprawiedliwe, tak w stosunku do Stwórcy, jak i do człowieka. Tysiąclecie będzie tym czasem, w którym od ludzi będzie wymagane kształtowanie dobrych cech charakteru, podobnych do tych, jakie Kościół stara się wypracować przy pomocy Orędownika już teraz w Wieku Ewangelii.

W prorocztwie Micheasza 4:1-4 duchowa faza królestwa Chrystusowego została określona jako „Syjon”. Pagórek Syjoński w starożytnym Jeruzalemie był miejscem, gdzie znajdowała się stolica i siedziba urzędu króla Dawida (1 Kron. 29:23).

Syjon jest symbolem duchowej fazy Królestwa, w którym Jezus wraz z Kościołem wydadzą prawa, które będą rządzić ludźmi. Prawa te, jako Słowo Pańskie, wyjdą z Boskim autorytetem.

Ten nowy rząd Chrystusa wraz z Kościołem, będzie sprawował swoją zwierzchnią władzę nad wszystkimi ludami świata. Będzie to czynił w taki sposób, że narody się do niego *zbiegać będą* (Izaj. 2:4), okazując chęć i radosne posłuszeństwo. Wszystko to będzie pochodzić od Chrystusa i jego Oblubienicy w niebiańskiej chwale.

Pan Jezus mówił o tych wielkich dokonaniach Jego wiernych (Jan 14:12). Swoje wielkie cuda i uzdrowienia, jakich dokonywał podczas pierwszej obecności, zestawia z „większymi uczynkami”, jakie będą wykonywane przez wierzących w Niego.

Ich przywilejem będzie uczestnictwo we wspaniałej pracy tego Królestwa tj. w pracy podnoszenia wszystkich ludzi do życia, uzdrawiania ich od wszelkich chorób, uczenia zasad sprawiedliwości, miłości oraz wsparcia w powrocie do takiej doskonałości, jaką cieszyła się pierwsza para na początku stworzenia.

Kościół będzie miał udział z Chrystusem w dziele doprowadzenia do stanu, w którym wszyscy ślepi przejrzą na oczy, a głusi odzyskają słuch (Izaj. 35-36). Pod względem ilościowym będzie to jeszcze większy cud niż uzdrowienie setek ludzi przez Zbawiciela.

Nawrócenie pięciuset z 1 Kor. 15:5 wypada znikomo w porównaniu z dziełem uczenia całej ludzkości Boskich praw i zarządzeń w Tysiącleciu. Zatem na członkach Kościoła teraz spoczywa obowiązek nauczania się tego, aby stać się częścią wielkiego „kapłaństwa” w przyszłości (Obj. 20:6).

Majewski Damian